

NUR ESEN RESMİNDE DOĞAYA VE İNSANA ÖZGÜ YAKLAŞIM

Kendine özgü bir resim disiplini içinde doğayı ve insanı kuşatmaya çalışıyor Nur Esen. Resim disiplinini bilen bir ressam tanımlaması içinde sanatçı, gerek kente ve gerekse doğaya yönelik estetik coşkusunu fırça vuruşlarındaki özgün tanımlama içine sokarak özgün bir görsel sunuyor izleyicilere. Bu da kendine güvenen bir estetik kimlik olarak sanatını ve resmini bilinçli oluşturmasını doğuruyor.

Doğa çıkışlı bir resmi imlese bile sanatçı, bunu insan olgusunun bütünlüğü içinde özellikle değerlendirmek istiyor. Bu istenç gerçekten insan figürlü kompozisyonlarında daha da başarılı olmasını doğuruyor ki, bu da gelecek resim çalışmalarında resmine yeni kapılar açabilir anlamını taşıyor..

Ama onun doğa çıkışlı resimlerini yabana atmamak lazım gerçekten de, çünkü bu resimler özümsemiş bir doğa gerçekliği, giderek de sevgisi üzerine oturarak resim yüzeyinde bir görsel estetik olarak yerlerini alıyorlar. Mesela, “Papatyalar” tablosu, “Sarı Çiçekler” tablosu hep bir doğaya tutkunun, estetikle bütünleştiği ve bir dönüşüme uğradığı resimler olarak karşımızda duruyorlar. Burdaki çalışmalar tutkunun bilinçle ve sevgiyle harmanlanarak estetiğe konu olması anlamını taşımaktadır ki, aynı zamanda bu sanatın ve özelde Nur Esen resminin faydalandığı konuları nasıl estetik ve “güzel” kılabileceği, kılabilirdiği anlamlarına da gelmektedir..

Salt doğa çıkışlı bir resmi üretmiyor elbette Nur Esen, aynı zamanda o kent ortamının veya doğa-insan birlikteliğinin ortak kulvarında, kendini varedtiği ve resme, estetiğe dönüştüğü tabloları da varediyor.. “Yağmur” tablosunda biz, sanatçının kentin hüznüne ve yağmurlu bir havadaki şiirselliğine nasıl bir görsel tanıklık yapabildiğini görmenin yanı sıra, aynı zamanda insanın bu kenti içinde, hüznüyle, yağmurla ve araba farlarıyla karışmış ve bütünleşmiş yalnızlığına, hüznüne ve kaybolmuşluğunda tanıklık ederiz..Bu anlamda o çok yapılmamış olan bir “kent resmi”ne de adım atarak, kenti resmin ve estetiğin ortak kulvarına da güzel bir kompozisyon duyarlılığıyla taşımanın kıvancını haklı olarak üzerinde duymalıdır. Çünkü kent ve onun estetik ve resimsel serüveni hem her reesamı çeker kendine ve hem de ürkütür bir parça..

Çünkü gerçekten klasik bir resim konusu olmayan modern kent resme kolay bir konu olacak estetik dönüştürüme de sahip değildir..O yüzden onu işlemek, özellikle de başarıyla işlemek çok önemli bir durum ve ayrıcalıktır bence.

İnsanın yalnızlığını, doğanın yalınlığı ve birlikteliği içinde vermiş bir ressam kimliği ve boyutu da vardır Nur Esen'in. Çünkü insan doğasının içinde, ona yabancılaşsa da artık, onun bir parçası ve kimliği olarak vardır. En önemlisi kadın-erkek bütünlüğü ve kimliği içinde vardır insan ve ayrı ve tek başına da düşünülemez doğa gerçekliğinin sonsuz bileşeninin içinde..Bu bütünlüğü sanatçı, 1999 yılında yaptığı "Coşku" adlı tablosunda ve yine "Bahar Şarkıları" adlı tablosunda özgün bir renk-biçim duyarlılığı şeklinde ortaya serimlemiştir..

Bütünleşmiş bir renk düzeni egemendir, sanatçının bütün tablolarına.

Bağırmayan, ciddi ve tutarlı, bütünsel resme eşlik eden, sıcak – soğuk dengesi iyi ayarlanmış ve ölçülü ve tutarlı bir renk yönelimiyle bütün tablolar, ölçülülük içinde bir güzel estetiği meydana getirmişlerdir...

Öz olarak Nur Esen, insan – doğa bütünlüğünü, başarılı bir dizayn yapısı içinde ve estetik kategori bağlamında kurguluyor ve bunu da iyi düşünülmüş ve hissedilmiş yapı içinde kurgulayarak geleceğe doğru emin adımlarla ilerliyor..

Bu, emin oluş ve yaptığı işi seviş, sonunda gerçekten karşımıza başarılı bir ressam kimliği çıkarıyor. Nur Esen sanıyorum, bundan sonra da başarılı ve düzeyli çalışmalar ortaya koyacaktır. En önemlisi yeni estetik heyecanları tablolarına katacak ve yeni ufuk alanları yaratacaktır.